

УДК 336.5:352

Щур Р. І.

ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ВИДАТКІВ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

Досліджено економічну сутність видатків місцевих бюджетів. Запропоновано авторське трактування сутності видатків об'єднаних територіальних громад. Здійснено групування за різними класифікаційними ознаками видатків бюджетів об'єднаних територіальних громад.

Ключові слова: видатки місцевих бюджетів, видатки об'єднаної територіальної громади, класифікація видатків бюджету.

Постановка проблеми. Основою успішного функціонування будь-якого територіального утворення є наявність достатньої фінансової бази для задоволення суспільних потреб жителів даної території. Оскільки основою проведення адміністративно-територіальної реформи в Україні повинна бути людиноцентрична модель, де в центрі є людина, тобто основною метою повинно стати максимальне надання суспільних благ жителям територіальних громад, а також створення умов для їхнього розвитку. Саме видатки бюджетів територіальних громад повинні стати основою ефективної реалізації реформи децентралізації і дати поштовх розвитку регіонів України. Тому, в умовах проведення масштабної адміністративно-територіальної реформи, в рамках якої на перший план виходить формування та розвиток нових територіальних утворень – об'єднаних територіальних громад (далі ОТГ). Саме ОТГ повинні стати рушієм розвитку регіонів та перерозподільчим центром фінансових ресурсів на місцях.

Видатки бюджету відіграють ключову роль у стимулюванні соціально-економічного розвитку, як територіальних громад так, і країни в цілому, а також здійснюють розподільчі процеси фінансових ресурсів, як між ланками бюджетної системи, так і між державою та органами місцевого самоврядування з однієї сторони та юридичними і фізичними особами з іншої. Оскільки завдяки видаткам відповідного бюджету, як держава так і органи місцевого самоврядування виконують ті функції, які на них покладені, з метою максимального задоволення і врахування потреб суспільства спираючись на принципи субсидіарності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню природи «видатків», як через призму еволюції розвитку, так і через економічну суть функціонального призначення, були присвячені праці багатьох вітчизняних так і закордонних науковців, зокрема: А. М. Бабиць, Ю. А. Бучакчійська, О. Д. Василик, Г. В. Возняк, В. Г. Дем'янишин, О. П. Кириленко, І. І. Легко-

ступ, З. М. Лободіна, В. М. Опарін, Л. Н. Павлова, К. В. Павлюк, Т. М. Рева, Є. С. Стрюченко, Г. О. Сукрушева, О. О. Сунцова, Н. Ю. Шевчук, В. М. Федосов та багато інших. Праці всіх науковців були сконцентровані в основному на поняттях «видатки бюджету», «видатки державного бюджету» та «видатки місцевого бюджету».

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. В умовах проведення бюджетної децентралізації, виникає необхідність ґрунтовного дослідження економічної сутності та теоретичних основ формування видатків органів місцевого самоврядування, зокрема об'єднаних територіальних громад.

Метою статті є чітке розмежування та виокремлення дефініції «видатки об'єднаної територіальної громади», а також проведення характеристики щодо класифікації видатків ОТГ.

Виклад основного матеріалу. Одним з головних елементів фінансів об'єднаних територіальних громад є видатки, що відображають функції та завдання органів самоврядування територіальних громад. Тому з метою подальшого надання власного авторського трактування дефініції «видатки об'єднаної територіальної громади», як з наукової так і урахуванням сучасних вимог теорії і практики, а також процесів децентралізації вважаємо за необхідне спочатку здійснити дослідження наукових підходів до визначення «видатки місцевих бюджетів» як вихідної категорії для формування видатків об'єднаної територіальної громади.

У сучасній економічній літературі існують різні погляди на суть поняття «видатки місцевих бюджетів». Розглянемо основні з них, з метою виокремлення основних ознак.

Так, чинне бюджетне законодавство України, не надає чіткого визначення поняття «видатки місцевих бюджетів». У ст. 70 БКУ «видатки місцевих бюджетів включають бюджетні призначення, встановлені рішенням про місцевий бюджет, на конкретні цілі, пов'язані з реалізацією програм та заходів» [1]. Відповідно до ст. 64 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» видатки місцевих бюджетів – «це видатки, які здійснюються органами місцевого самоврядування на потреби територіальних громад, їх розмір і цільове спрямування визначаються відповідними рішеннями про місцевий бюджет; видатки, пов'язані із здійсненням районними, обласними радами заходів щодо забезпечення спільних інтересів територіальних громад, – відповідними рішеннями про районний та обласний бюджети» [2]. У даних визначеннях видатки місцевих бюджетів зводяться виключно до повноважень головних розпорядників бюджетних коштів на надання бюджетних асигнувань, а також не враховано механізм делегування повноважень з центру на місце. Тобто в даних основних законодавчих документах не розкрито саму економічну суть і призначення поняття «видатки місцевих бюджетів».

Так, Ю. А. Бучакчийська трактує «видатки місцевих бюджетів, як економічні відносини, що виникають між органами місцевої влади та суб'єктами господарювання, що спрямовуються на задоволення потреб відповідної громади та забезпечення розвитку адміністративно-територіальної одиниці через розподіл і використання грошових фондів місцевого самоврядування за цільовим призначенням» [3, с. 91]. На думку Н. Ю. Шевчук «видатки місцевих бюджетів – це економічні відносини, які виникають між суб'єктами господарювання з приводу розподілу та використання

грошових фондів місцевого самоврядування за цільовим і територіальним призначенням з метою розвитку адміністративно-територіальної одиниці та задоволення суспільних потреб» [4]. Дані автори першочергово акцентують увагу при дослідженні категорії на формі міжбюджетних відносин між учасниками бюджетного процесу, тобто між фізичними і юридичними особами та органами місцевого самоврядування з метою розподілу і використанню бюджетних коштів.

Колектив авторів посібника з місцевих фінансів розглядають «видатки місцевих бюджетів, як економічні відносини, які виникають у зв'язку з розподілом централізованих коштів, що перебувають у розпорядженні відповідних органів влади, та децентралізованих коштів, які є власністю місцевих органів влади» [5, с. 37]. Схоже визначення подає І. І. Конєва «видатки місцевих бюджетів – це економічні відносини, які пов'язані з розподілом і використанням коштів основного централізованого фонду держави, що перебувають у розпорядженні органів державної влади, державного управління та місцевого самоврядування» [6]. В. Дем'янишин та А. Тулюк трактують, що «видатки місцевих бюджетів – це сукупність економічних відносин з приводу розподілу й використання коштів основного централізованого фонду держави за функціональним, цільовим, галузевим і територіальним спрямуванням відповідно до функцій і повноважень органів місцевого самоврядування» [7, с. 143–144]. Тобто, слід відзначити, що дана категорія розглядається як інструмент розподілу та перерозподілу коштів централізованого фонду.

Окрім того, окремі науковці визначають видатки місцевих бюджетів як інструмент фінансування. На думку В. Д. Базилевича та Л. О. Баластрика [8], К. М. Владимиров [9, с. 34], а також І. В. Сагайдака [10] «видатки місцевих бюджетів – це економічні відносини, які виникають у зв'язку з фінансуванням власних і делегованих повноважень місцевих органів влади».

І. І. Легкоступ, дає наступне визначення: «видатки місцевих бюджетів – це законодавчо затверджені кошти централізованих фондів місцевих органів влади та самоврядування, що спрямовуються на планове фінансування їх делегованих та власних повноважень з метою ефективного розвитку підвідомчих територій та населених пунктів» [11].

Хоча погоджуємося з думкою Г. В. Возняк, про те, що розподіл видатків на фінансування власних та делегованих повноважень є доволі дискусійними, оскільки потребують подальшого вдосконалення в процесі реформування системи бюджетних відносин в Україні. Значна частина повноважень органів місцевого самоврядування – це якраз делеговані повноваження держави, а саме: освіта, охорона здоров'я, державне управління, соціальний захист і соціальне забезпечення, а власні повноваження, що мають місце значення для відповідної громади є мізерними [12, с. 234].

Крім того, логічним і доречним є той факт, що видатки місцевих органів влади на реалізацію делегованих повноважень має в повному обсязі компенсувати той орган державної влади, який передав ці повноваження [13, с. 52].

В свою чергу колектив авторів посібника з бюджетної системи визначають «видатки місцевих бюджетів, як кошти, спрямовані на здійснення програм та заходів, передбачених відповідним місцевим бюджетом на фінансування їх власних та делегованих органами виконавчої влади повно-

важень з метою ефективного соціально-економічного розвитку територій підвідомчих органам місцевого самоврядування» [14, с. 148]. Т. М. Рева зауважує, що «видатки місцевих бюджетів включають бюджетні призначення, встановлені рішеннями про місцевий бюджет, на конкретні цілі, що пов'язані з реалізацією програм» [15, с. 57]. На думку А. М. Бабич та Л. Н. Павлова «видатками місцевого бюджету – це процес виділення і використання фінансових ресурсів, акумульованих у бюджетах усіх рівнів бюджетної системи, відповідно до законів або рішень про бюджети на відповідний фінансовий рік» [16]. Тобто специфічною рисою місцевих бюджетів є те, що з них фінансується частина функцій центральних органів влади, переданих на виконання місцевій владі з метою більш якісного їх виконання.

Цікавим представляється підхід щодо трактування видатків місцевих бюджетів як інструменту надання суспільних послуг та управління соціальною сферою. Зокрема, О. Василик, К. Павлюк вважають, що «видатки місцевих бюджетів безпосередньо пов'язані з інтересами широких верств населення й суттєво впливають на загальні соціальні процеси в державі й, насамперед, на рівень добробуту населення, освіченості, забезпеченості медичними послугами, а також послугами в галузі культури, спорту, соціальної захищеності на випадок непередбачуваних обставин» [17, с. 103]. К. А. Польшинська визначає так: «видатки місцевих бюджетів – законодавчо закріплені витрати коштів, які надходять до бюджетів міст з місцевих податків та зборів, є децентралізованими та призначаються на розвиток соціального благоустрою та економічного розвитку регіонального значення, передбачених у Рішеннях про місцевий бюджет на поточний рік» [18, с. 211]. О. П. Кириленко вважає, що «видатки місцевих бюджетів особливо тісно пов'язані з інтересами всіх верств населення і суттєво впливають на соціальний, культурний, економічний розвиток конкретних територій та держави загалом. При забезпеченні суспільних потреб мешканців певної території за рахунок місцевого бюджету є можливість більш повно враховувати їх інтереси, оскільки саме місцева влада може створити необхідні умови для надання тих благ і послуг, яких вони найбільше потребують» [19].

Ми погоджуємося з думкою [20, с. 71], про те, що видатки територіальної громади необхідно розглядати як важливу фінансову категорію з позиції:

- 1) системи економічних відносин, що виникають між суб'єктами бюджетних правовідносин;
- 2) інструменту розподілу та перерозподілу фондів грошових коштів;
- 3) коштів для фінансування власних, делегованих повноважень, програм та заходів;
- 4) інструменту вирівнювання дохідної спроможності певної категорії громадян.

Отже, на основі аналізу наведених підходів щодо визначення сутності поняття «видатки місцевих бюджетів» пропонуємо власне авторське трактування дефініції «видатки об'єднаної територіальної громади» – це економічні відносини, що виникають між суб'єктами бюджетних правовідносин, з метою розподілу фондів грошових коштів для фінансування власних та делегованих повноважень, програм та заходів, забезпечення соціально-економічного розвитку громади, задоволення суспільних потреб, а також, як інструмент для вирівнювання дохідної спроможності певної категорії громадян, які проживають на даній території.

З метою розуміння економічної сутності видатків місцевих бюджетів постає необхідність дослідження класифікації їх за ознаками. Існує багато різноманітних підходів щодо класифікації видатків місцевих бюджетів.

Так, відповідно до ст. 10 Бюджетного кодексу України видатки бюджету класифікуються за:

- 1) бюджетними програмами (програмна класифікація видатків та кредитування бюджету);
- 2) ознакою головного розпорядника бюджетних коштів (відомча класифікація видатків та кредитування бюджету);
- 3) функціями, з виконанням яких пов'язані видатки та кредитування бюджету (функціональна класифікація видатків та кредитування бюджету);
- 4) економічною характеристикою операцій, що здійснюються при їх проведенні (економічна класифікація видатків бюджету).

На думку колективу авторів [21, с. 117] видатки місцевих бюджетів доцільно згрупувати на основі таких цілей: фінансування закладів та установ культури, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту; утримання органів влади і місцевого самоврядування; фінансування підприємств житлово-комунального господарства та заходів з благоустрою поселень.

За галузевою й організаційною спрямованістю, а також в залежності від державного управління В. Федосов, В. Опарін та Л. Сафонова пропонують видатки бюджету класифікувати за такими ознаками, як: роллю у роллю у відтворенні виробництва; суспільним призначенням; галузями економіки і соціальної сфери; цільовим призначенням; рівнями бюджетної системи [22, с. 75–76]:

Схожої думки дотримується Н. В. Просяник, яка пропонує видатки місцевих бюджетів класифікувати за [23, с. 15]:

- економічною характеристикою (поточні та капітальні видатки);
- характером участі в суспільному виробництві (фінансування основних засобів, оборотних засобів);
- роллю в суспільному виробництві (розвиток матеріального виробництва та нематеріальної сфери);
- галузевою ознакою (фінансування промисловості, освіти, культури, соціального забезпечення та інше).

Цікавим також є підхід В. Дем'янишина та А. Тулюлюк, які пропонують класифікувати видатки місцевих бюджетів за: роллю у відтворюючому процесі; соціально-економічним змістом; функціональною класифікацією; відомчою класифікацією; предметною (економічною) класифікацією; програмно-цільовою класифікацією [7, с. 143–144].

С. Л. Коваль пропонує видатки місцевих бюджетів (в т.ч. видатки ОТГ) поділити на три групи [24]:

1) видатки на економічну діяльність (розвиток житлово-комунального господарства, будівництва, сільського, лісового та рибного господарства, транспорту та інших послуг пов'язаних з економічною діяльністю);

2) видатки на соціальний захист і соціальне забезпечення (надання соціальних пільг та допомог окремим верствам населення, інші соціальні заходи);

3) видатки на фінансування соціальної сфери (забезпечення функціонування закладів культури і мистецтва, освіти, охорони здоров'я, фізичної культури і спорту).

На думку Г.О. Сукрушевої [25, с. 86] та Є. С. Стрюченка [26] необхідно агрегувати статті видатків міс-

цевих бюджетів з метою підвищення ефективності їх використання. Таке агрегування класифікації видатків місцевих бюджетів, можна адаптувати для бюджетів ОТГ, що представлено в табл. 1.

Використання агрегованої структури класифікації видатків в аналітичних цілях підтверджує те, що структура і абсолютна величина видатків бюджету ОТГ знаходиться в тісному взаємозв'язку з такими основними соціально-економічними і якісними показниками як чисельність, статеві-віковий склад населення, рівень соціально-економічного розвитку і особливості розміщення ресурсів, промисловий потенціал і його зростання, рівень цін, площа території та ін. Запропонована

класифікація агрегованої структури бюджету дозволяє оцінити пріоритети бюджетної політики в сфері видатків, а також проводити порівняльний аналіз особливостей розвитку ОТГ.

На рис. 1 нами представлено класифікаційне групування видатків бюджетів об'єднаних територіальних громад.

ОТГ здійснюють делеговані повноваження, та функції, які представляють собою засоби виконання державних завдань і цілей. Тому ОТГ, наділені правами, повноваженнями та обов'язками для виконання покладених на них функцій.

Повноваження ОТГ, в свою чергу, реалізуються за трьома основними напрямками:

Таблиця 1

Агрегована класифікація видатків бюджету ОТГ*

Агреговані видатки	Видатки за бюджетною класифікацією
Адміністративні видатки	Органи місцевого самоврядування, місцева пожежна охорона, муніципальні формування з охорони громадського порядку
Соціальні видатки	Освіта, охорона здоров'я, соціальний захист та соціальне забезпечення, державні культурно-освітні та театральні-видовищні програми, засоби масової інформації, фізична культура і спорт
Економіка та інфраструктура	ЖКГ, транспорт, дорожнє господарство, ліквідація надзвичайних ситуацій, обслуговування місцевого боргу, будівництво, охорона навколишнього природного середовища, цільові фонди, бюджетні позички, нерозподілені кошти
Трансферти	Міжбюджетні трансферти

Джерело: [25, с. 86; 26]

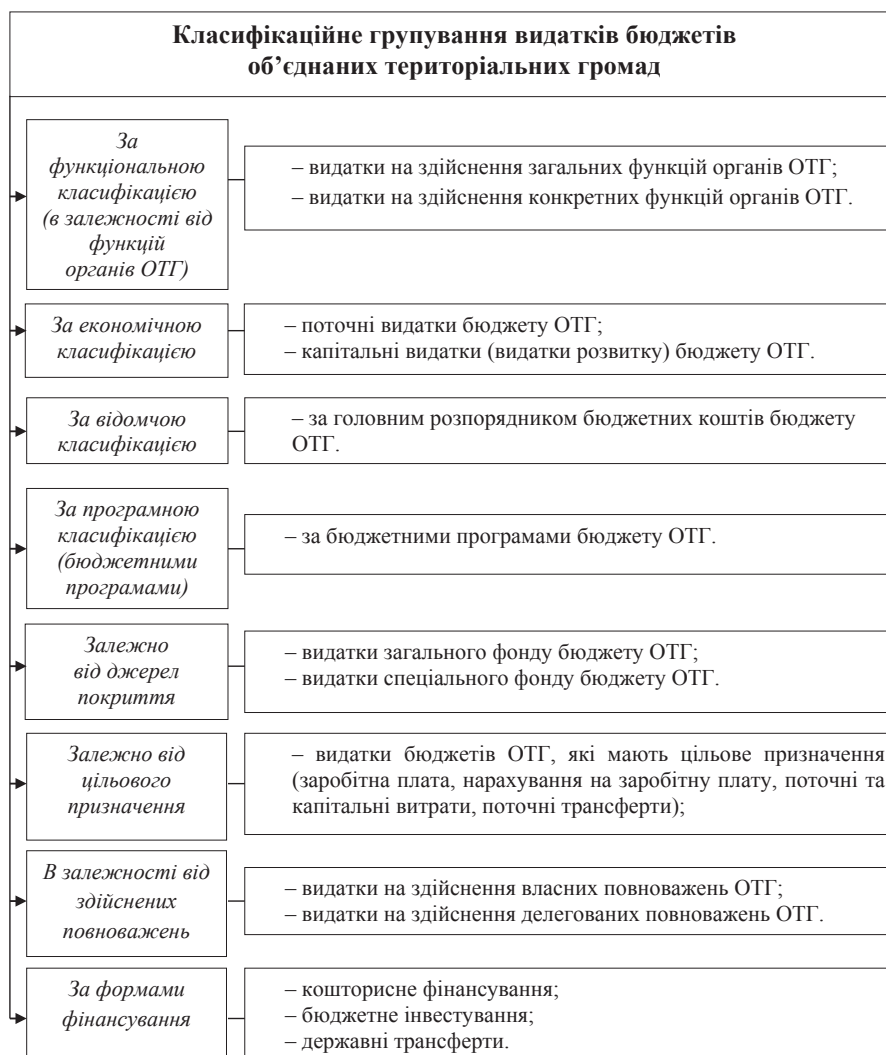

Рис. 1. Класифікаційне групування видатків бюджетів об'єднаних територіальних громад

Джерело: побудовано автором за результатами дослідження

– правовому – результати діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування щодо здійснення своїх повноважень реалізуються на основі нормативно-правового акта;

– функціональному – надані права і покладені на органи місцевого самоврядування обов'язки для вирішення відповідних завдань і досягнення поставлених цілей є динамічними і залежать від структурних змін соціально-економічного розвитку та фінансової політики загалом;

– ресурсному – реалізується в межах обов'язків органів державної влади і місцевого самоврядування ОТГ, щодо цільового здійснення бюджетних видатків за сферами їх ведення, обсягом і умов фінансування.

Між функціональними і ресурсними (витратними) повноваженнями часто виникають суперечності, пов'язані з різноманітністю та різносторонністю цілей діяльності органів державної влади і ОТГ.

Необхідне чітке розмежування повноважень як між рівнями місцевих бюджетів, так і між органами місцевого самоврядування та державою, і особливо в частині повноважень ОТГ. Оскільки чітке упорядкування повноважень та компетенцій дасть можливість підвищити ефективність видатків ОТГ. Відповідно до Конституції України держава є гарантом надання суспільних послуг населенню (охорона здоров'я, соціальний захист, освіта, культура), але з метою максимального наближення

надання гарантованих послуг та стандартів, вони повинні надаватися виключно з бюджетів органів місцевого самоврядування, особливо з бюджетів ОТГ. Відповідно, на ефективність видатків ОТГ, буде впливати не тільки міжбюджетні відносини, які формуються між рівнями бюджетної системи, а ще також комплекс відносин в процесі чіткого розмежування функціональних повноважень.

Видатки ОТГ є одним з основних елементів системи управління соціально-економічними процесами розвитку територій в умовах проведення адміністративно-територіальної реформи та системи державних видатків загалом.

Висновки і пропозиції. Основними завданням державної та місцевої бюджетної політики є забезпечення вирівнювання умов соціально-економічного розвитку територіальних громад, підняття рівня соціальних стандартів, якості соціальних та суспільних послуг, а також підвищення рівня життя населення. Оскільки основна частина видатків місцевих бюджетів, і в свою чергу бюджетів ОТГ спрямовується на соціальну та культурну сферу: це освіта, охорона здоров'я, соціальне забезпечення та інше. Тому основною метою функціонування системи видатків ОТГ є максимальне задоволення суспільних потреб жителів даної територіальної громади відповідно до принципу субсидіарності.

Список використаних джерел:

1. Бюджетний кодекс України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2456-17>
2. Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21.05.1997 р. Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1997, № 24, ст. 170.
3. Бучакчийська Ю. А. Аналіз структури видатків місцевих бюджетів на прикладі Запорізької області. Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. 2016. № 2 (34). С. 90–95.
4. Шевчук Н. Ю. Структура видатків місцевих бюджетів України. *Актуальні проблеми економіки*. 2008. № 5. С. 202–207.
5. Місцеві фінанси : навч.-метод. посіб. для самост. вивчення дисципліни / М. А. Гапонюк, В. П. Яцюта, А. С. Буряченко, А. А. Славкова. К. : КНЕУ, 2002. 184 с. URL: http://ir.kneu.edu.ua/bitstream/2010/9333/1/finances_2002.pdf
6. Конєва І. І. Теоретичні засади формування видатків місцевих бюджетів. *Економіка. Управління. Інновації*. 2015. № 1 (13). URL: <http://repo.sau.sumy.ua/bitstream/123456789/3960/1/Конєва%20І.І.%20Теоретичні%20засади%20формування%20видатків%20місцевих%20бюджетів.pdf>
7. Дем'янишин В., Тулюлюк А. Проблеми сутності та складу видатків місцевих бюджетів. *Світ фінансів*. 2008. № 3 (16). С. 135–144.
8. Державні фінанси : навч. посіб. / В. Д. Базилевич, Л. О. Баластрик ; за заг. ред. В. Д. Базилевича. К. : Атіка, 2002. 368 с.
9. Владимиров К. М., Чуйко Н. І., Рогольський О. Ф. Місцеві фінанси: навч. посібник. Херсон :Одді-плюс, 2006. 352 с.
10. Сагайдак І. В. Структура та напрями оптимізації видатків місцевих бюджетів в Україні. *Ефективна економіка*. 2012. № 2. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2012_2_36
11. Легкоступ І. І. Теоретичні та практичні аспекти видатків місцевих бюджетів України в сучасних умовах. *Економіка. Фінанси. Право*. 2010. № 2. С. 22–26.
12. Возняк Г. В. Бюджетна політика розвитку регіонів України: сучасна парадигма та орієнтири подальших реформ: монографія. ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М. І. Долишнього НАН України», 2016. 520 с.
13. Сунцова О. О. Місцеві фінанси: навч. посіб. К. : Центр учбової літератури, 2010. 488 с.
14. Шевчук І. Л., Черепанова В. О., Ставерська Т. О. Бюджетна система : навчальний посібник. Друге видання, перероблене і доповнене. Харків : Видавець Іванченко І. С., 2015. 284 с.
15. Рева Т. М., Ковальчук К. Ф., Кучкова Н. В. Місцеві фінанси : навч. посібник. К. : Центр учбової літератури, 2007. 208 с.
16. Бабич А. М., Павлова Л. Н. Государственные и муниципальные финансы: Учебник для вузов. М. : ЮНИТИ, 2002. 687 с.
17. Василюк О. Д., Павлюк К. В. Державні фінанси України : підручник. К. : НІОС, 2002. 608 с.
18. Польшинська К. А. Поняття та сутність правового регулювання видатків місцевих бюджетів. *Молодий вчений*. 2016. № 2 (29). С. 209–213.
19. Кириленко О. П., Малиняк Б. С. Теорія і практика бюджетних інвестицій : монографія. Тернопіль : Економічна думка, 2007. 288 с.
20. Лободіна З. Трансформація видатків місцевих бюджетів у контексті бюджетної децентралізації. *Світ Фінансів*. № 1. 2015. С. 69–82.
21. Чечетов М. В. Бюджетний менеджмент : навч. посіб. : в 2 ч. / М. В. Чечетов, Н. Ф. Чечетова, А. Ю. Бережна. Харків : ПНЖЕК, 2004. Ч. 1. 2004. 560 с.
22. Бюджетний менеджмент : підручник / [В. Федосов, В. М. Опарін, Л. Д. Сафонова та ін.] ; ред. В. М. Федосов. Київ : КНЕУ, 2004. 864 с.
23. Просяник Н.В. Роль державного управління видатками місцевих бюджетів у розвитку міського комплексу: зарубіжний досвід. *Бізнес Інформ*. 2013. № 6. С. 13–17.
24. Коваль С. Л. Видатки місцевих бюджетів: проблеми та шляхи вирішення. Формування моделі розподілу влади «Центр-місцевість»: теорія і практика. Матер. наук.-практ. конф. Тернопіль: ТНЕУ, 2014. С. 100–102.
25. Сукрушева Г. О. Необхідність прогнозування видатків місцевих бюджетів в сучасних умовах розвитку економіки України. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2011. № 36. С. 86–89.
26. Стрюченко Е. С. Оценка эффективности расходов бюджета (на примере Свердловской области): автореф. дис. на соискание ученой степени к.э.н: 08.00.10 – Финансы, денежное обращение и кредит. Екатеринбург. 2006. 24 с. URL: <http://lib.usue.ru/resource/free/avtoref/07/strjuchenko.pdfpdf> (дата звернення: 15.01.2019).

Щур Р. И.

ГВУЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»

ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ФОРМИРОВАНИЯ РАСХОДОВ ОБЪЕДИНЕННЫХ ТЕРРИТОРИАЛЬНЫХ ОБЩЕСТВ

Резюме

Исследована экономическая сущность расходов местных бюджетов. Предложена авторская трактовка сущности расходов объединенных территориальных общин. Осуществлено группировка по различным классификационным признакам расходов бюджетов объединенных территориальных общин.

Ключевые слова: расходы местных бюджетов, расходы объединенной территориальной общины, классификация расходов бюджета.

Shchur R. I.

Vasyl Stefanyk Precarpathian National University

THEORETICAL BASIS OF FORMATION OF THE UNITED TERRITORIAL COMMUNITIES EXPENDITURE

Summary

The economic essence of local budgets expenditures is investigated. Author's interpretation of the essence of the united territorial communities expenditures is proposed. The classification of the expenditures of the budgets of the united territorial communities is carried out.

Key words: local budgets expenditures, the united territorial community expenditures, classification of budget expenditures.